

LBRIS

We know
books

Mitana Cazacu

POEZII RELIGIOASE

VOLUMUL 2


EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2024

Poezii · 5

Versuri cu dedicație, · 7

1. Mama! · 11

2. Padina, Padina mea! · 15

3. Albinuțele · 18

4. Sfinții români! · 23

5. În fiecare poezie! · 26

6. Biserica cea Sfântă! · 27

7. Spre biserică Tu Doamne · 28

8. Clopotul bisericii · 30

9. Ușa bisericii · 32

10. Chemarea la rugăciune · 34

11. Doamne, ridică-ne,

La ceas de rugăciune! · 35

12. Doamne în mănăstirea Ta! · 36

13. Splendoarea, din lume! · 37

14. Cel mai frumos loc din lume · 39

15. Ce este mănăstirea? · 41

15. Mănăstirea Domnului! · 43

17. Doamne,

Harul Tău cel dumnezeiesc! · 45

18. În biserică cea nouă! · 46

18. Nădejdea și speranța mea! · 47

20. Doamne, dorul de Tine! · 49

21. Doamne, Tu știi,

Care-i bucuria mea? · 50

22. Lucrul, pe care-l începi! · 52

23. Doamne, sufletul meu! · 52

24. Vai de sufletul din mine · 54

25. Vai ție, suflet păcătos! · 55

26. Bunăvestirea! · 58

27. Nașterea Ta, Hristoase! · 60

28. Pruncul nostru, Cel din veci! · 61

29. Domnu-a venit pe pământ! · 62

30. Doamne, minunea, minunilor! · 64

31. Hristos, a fost pe pământ! · 65

32. Altfel de Crăciun! · 66

33. Crăciunul, Crăciunul! · 67

34. A venit, Domnul, din cer! · 69

35. Colinda bunicuței! · 70

36. Unde ar putea să fie? · 72

37. Crăciunul, cel minunat! · 74

38. Doamne, Sfântul Ioan,

Te-a botezat! · 75

39. Să-L întâmpinăm pe Domnul! · 76

40. Doamne,

Pentru mine ai pățimit! · 77

41. Patimile Domnului! · 79

42. Spovedania și Împărtășania! · 81

43. Cina cea de Taină · 82

44. Un om, a chemat la Cină! · 83

45. Doamne, Tu ești Floarea! · 85

46. Fiul Tatălui Ceresc! · 87

47. Doamne, Tu ești Crinul! · 88

48. Minunile de pe pământ! · 89

49. Sfintei Treimi,

Să ne-nchinăm! · 90

50. Prea Sfântă Treime! · 91

51. Tu ești Unică și nedespărțită! · 94

52. Toți Cei trei, sunt laolaltă! · 95

53. Tu ești Sfânta Treime! · 96

54. Doamne, știi ce mi-aș dori,

Mai mult? · 98

55. Semnul Sfintei Cruci! · 99

56. Crucea Domnului · 101

57. Cruce Sfântă,

Cu Putere! · 102

58. *Crucea lui Iisus!* · 103

59. *Gândul meu!* · 104

60. *Crucea mea, Crucea mea!* · 106

61. *Crucea Sfântă-a lui Hristos!* · 107

62. *Crucea mea și ingerul* · 108

63. *Poeziile mele, Doamne!* · 110

64. *Să muncești?*

Sau să te odihnești? · 111

65. *Sfântului Petru!* · 115

66. *Sfântului Pavel!* · 116

67. *Sfântului Ilie!* · 117

68. *Sfinților Mucenici!* · 118

69. *Rugă către Sfântul Ioan!* · 119

70. *Voi, cei doisprezece!* · 121

71. *Eroii și martirii României!* · 122

72. *Tu române de prin lume!* · 123

73. *Rugăciunea și cu plânsul!* · 125

74. *Ce sunt eu, Doamne, în lume?* · 126

75. *Cămăruța mea din cer!* · 127

76. *Tu stii, Doamne,*

Pentru ce îți mulțumesc? · 129

77. *Doamne, binecuvântat Tu ești!* · 130

78. *Să-mi dai Doamne, lacrimi!* · 132

79. *Doamne, Tu ne ești scăparea!* · 133

80. *Credința!* · 135

81. *Potirul Domnului, Cel Sfânt!* · 136

82. *Doamne,*

Luminează-ne la minte! · 139

83. *Doamne, Doamne, Tu de vrei!* · 139

84. *S-auzi Doamne, plânsul meu!* · 140

85. *Frica de moarte!* · 141

86. *Mila și milostenia!* · 143

87. *Ce ne-ai dat Tu,*

Doamne, nouă! · 144

88. *Inima mea, Doamne!* · 145

89. *Măi bogate, pe pământ!* · 147

90. *Corabia lumii!* · 149

91. *Doamne, Doamne mintea mea!* · 151

92. *Tu ești Domnul cerului!* · 152

93. *Doamne, primește ruga mea!* · 153

94. *Întrebarea lui Hristos!* · 154

95. *Veniți creștini, toți să strigăm!* · 156

96. *Doamne îți mulțumesc!* · 157

97. *Creștine să priveghem!* · 158

98. *Laudele mele, Doamne!* · 160

99. *Suferința și credința!* · 161

100. *Sentința!* · 162

101. *Omul, nu vrea să priceapă!* · 163

102. *Mila Ta Hristoase!* · 165

103. *Dragostea dumnezeiască!* · 167

104. *Tu ești, Tu ești!* · 168

105. *Doamne, ajutorul Tău în cer!* · 170

106. *Ușa pocăinței!* · 171

107. *Ruga, către Domnul Iisus!* · 172

108. *Ce crezi tu, omule?* · 174

109. *Răbdarea!* · 176

110. *Veselește-mi, Doamne, inima!* · 177

111. *Judecata cea înfricoșătoare!* · 178

112. *Doamne,*

Mintea nu mi-o tulbura! · 179

113. *Doamne, pentru rugăciunile*

tuturor! · 180

114. *Te-aș ruga, Doamne, fierbinte!* · 182

115. *Cu milostivirea Ta, cerească!* · 183

116. *Dragostea dumnezeiască!* · 184

117. *Măi omule, necredincios!* · 185

118. *Cine? În afară, de Dumnezeu?* · 187

119. *Omule, tu te-ai uitat, la*

Chipul Domnului? · 188

120. *Doamne,*

Frumusețea chipului Tău! · 191

121. *Mila Ta Hristoase!* · 192
 122. *Ce este rugăciunea!* · 194
 123. *Omule, fratele meu!* · 196
 124. *Dragostea Ta,
Cea triumfătoare!* · 198
 125. *Iubirea!* · 199
 126. *Ascultarea!* · 200
 127. *La mormântul Părintelui Arsenie
Boca!* · 201
 128. *Icoana Ta, Doamne!* · 203
 129. *Cine, credeți, voi?* · 204
 130. *Tu pretutindenea ești!* · 205
 131. *Bunătatea, de necuprins!* · 206
 132. *Doamne,
Îndură-Te, de amărăți!* · 208
 133. *Doamne, rău
Te-au schingiuit!* · 209

POEZII ȘI RUGĂCIUNI Către Maica Domnului · 210

1. *Cine, ne aude strigătul,
De ajutor?* · 210
 2. *Numele tău, Măicuță!* · 211
 3. *Tu, ne ești Măicuță, Scara!* · 213
 4. *Măicuță, tu ești Podul!* · 215
 5. *Măicuță, tu ești calea!* · 216
 6. *Maică, zidul de credință!* · 217
 7. *Darul de la Dumnezeu!* · 219
 8. *Măicuță,
Sfeșnicul cel Luminat!* · 220
 9. *Tu ești Izvorul Tămăduirii!* · 223
 10. *Cine este, Maica Domnului?* · 224
 11. *Scara către Dumnezeu!* · 225
 12. *Minunea de neexplicat!* · 226
 13. *Îți sărut mâna, Măicuță!* · 228
 14. *Neamul meu,neamul meu!* · 229
 15. *Să mă lași, Maică, să plâng!* · 230
 16. *Poporul plin de păcat!* · 231
 17. *Bucură-te, Maică Sfântă!* · 233
 18. *Tu, ești Maica tuturor!* · 234
 19. *Maică, Maică,
Tu ești Doamna!* · 235
 20. *Vestea minunată!* · 237
 21. *Nașterea cea de negrăit!* · 238
 22. *Tu Măicuță, ai născut!* · 240
 23. *Tu Măicuță, rug însușeștii!* · 241
 24. *Și a născut Fecioara!* · 242
 25. *Toți sfinții, te măresc!* · 244
 26. *Fecioară, te mărturisim!* · 244
 27. *Maică binecuvântată!* · 245
 28. *Maică, plânsurile mele!* · 246
 29. *Maica mea, cea milostivă!* · 248
 30. *Maica Ierusalimului Ceresc!* · 249
 31. *Sfânta Maria!* · 250
 32. *Maica mea, plină de har!* · 252
 33. *Către tine strig, Măicuță!* · 252
 34. *Eu, oriunde m-aș afla!* · 253
 35. *Ce ne-a adus Maica,
Pe pământ!* · 254
 36. *Tu, ești Maica Domnului!* · 255
 37. *Tu ești Maica și Fecioara!* · 256
 38. *Maica
Dumnezeieștii întrupări!* · 257
 39. *Tu Măicuță
Ai mirosul florilor!* · 258
 40. *Tu l-ai ținut în brațe!* · 259
 41. *Ajutor, Maică, ajutor!* · 261
 42. *Sfânta Maria,
Ne este bucuria!* · 263
 43. *Mila ta, Măicuță!* · 263
 44. *De ziua ta!* · 264

Poezii

Poezia te ajută să înțelegi minunea lumii create!

Poezia se scrie nu cu rațiunea pură, ci cu „rațiunile inimii”, pe care rațiunea nu le cunoaște, după cum afirmă marele filozof și matematician, Blaise Pascal. Poezia îi conferă omului miracolul „încuvântării”, despre care vorbea admirabilul teolog, poet și ierarh, Bartolomeu Valeriu Anania.

Ca un dar venit de la Dumnezeu, doamna Cazacu Mitana creează prin versurile poeziilor sale, profund duhovnicești, un mesaj de bine, frumos și adevăr întru Hristos Domnul.

Se naște dintr-o familie cu adânci principii morale și credință în Dumnezeu, care prin educație i-au fost insufflate și pe care le-a păstrat cu sfințenie, transmițându-le mai departe generației următoare.

Poeziile așternute în această carte de suflet, sunt de o mare sensibilitate amintind de locurile natale de la Padina, județul Buzău.

Actualmente, locuiește în orașul Brașov!

Respectul, față de părinți, dragostea de țară, de înaintașii noștri precum Sfântul Ștefan cel Mare și Sfânt, Sfântul Mitropolit Andrei Șaguna al Transilvaniei, Sfântul Iacob Hozevitul.

Creațiile sale ne arată credința în Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos, în Maica Domnului și biserică, ca trup tainic al Domnului.

Pentru doamna Mitana, biserica este Mama noastră, Mângâierea și Chemarea noastră la mântuire, socotind că acest spațiu sacru este „cel mai frumos loc din lume”. Dovedește prin smerita sa cugetare, că locul Mănăstirii creștine este sfințit, prin sfintele slujbe, rugăciune și binecuvântarea pogorâtă de la Părintele Luminilor. Prin tot ceea ce ne înfățișează în versurile sale, dovedește o adâncă smerenie față de tot ceea ce este sfânt, primenindu-se pentru Împărăția Cerurilor.

Maicii Domnului îi oferă gânduri alese transformate în cuvânt:
„Tu ești Măicuța Bucuriei,
Măicuța Veseliei,
Măicuța Omeniei,
Măicuța Fecioriei,
Măicuța Veșniciei!”

Și așa cum spunea scriitorul Valeriu Anania:
„Sunt un om ca voi,
Dar am încuvântat.”

„Sunt înlăuntru cuvântului acolo unde strălucește focul sacru,
Pe care vi-l dezvălui și vi-l restitui vouă,
Semenilor mei, nu ca un furt prometeic,
Ci ca un dar al dumnezeirii.”

Puterea irenică (a păcii), a cuvântului care poartă în el rugăciunea inimii și care deschide poarta către lumina înțelegerii adevărilor liturgice. Tot prin cuvânt, noi participăm prin tăcere, la neconținută „Facere a lumii”.

În încheiere, transmitem felicitările noastre celei ce ne-a încântat în mod deosebit prin versurile domniei sale și fie ca aripa de înger să o însoțească la plămădirea fiecărei poezii pe care o va scrie.

Pr. Dr. Timofte Răzvan Petru,
Slujitorul bisericii Sfântul Dimitrie Brașov!
Brașov
8. 07. 2023

*Versuri cu dedicație,
Către Preotul Răzvan Timofte!*

Subsemnata,
Fiind autoarea,
Acestor poezii și rugăciuni,
Pe tărâmul acestei lumi,

Se cuvine a da
O explicație,
Pentru a îndrepta
O anumită situație
Și este cu această dedicație:

Sfințite Părinte Răzvan,
Eu, îmi cer iertare,
Cu o întârziere oarecare
Că la prima carte,
S-a făcut o nedreptate.

S-a făcut o eroare
Iar vina mi-o asum.
Dar fiindcă a fost
La primul volum,
Să mă motivez,
Nu prea știu cum.

La al doilea volum
Nu va mai fi așa.
Cinstea și onoarea
Se vor îndrepta
Doar către Sfinția ta.

Că în primul volum
Trebuia menționat

Că dumneavoastră
Mult m-ați ajutat.

Ați fost primul preot
Care m-a susținut
Și îndemnat
Că rugăciunile și poeziile,
Trebuie date la publicat.

Ați fost primul preot
Care m-a sfătuit
Și m-a încurajat
Iar înclinațiile mele
Către rugăciuni,
Le-ați apreciat!

Unele rugăciuni
Sau poezii
În Sfânta Biserică,
Le-ați recitat.
Iar pe mine lucrul ăsta
M-a încurajat
Și impulsivat.

Vă datorez
Mii și mii de scuze
Că așa s-a întâmplat.
Dar după ce cartea s-a publicat,
Nu s-a mai putut
Nimic de corectat

Sunteți un preot
De apreciat
Și de ascultat.
Că pe mine
Nu v-ați supărat,
Nu v-ați mâniat.

Eu vă doresc
Multă, multă sănătate
Și să ne întâlnim și sus
În ale Domnului Palate! Amin!

Cu deosebită stimă
Și respect
Vă sărută mâna
Ce asfințită
Mitana, păcătoasa!

În primul rând,
Eu îi mulțumesc
Lui Dumnezeu.
Făcătorului meu,
Mântuitorului meu.

Că m-a luminat
Și mi-a inspirat
Toate rugăciunile
Și poeziile
Care-n cele două volume
S-au publicat!

Îi voi mulțumi
Și cântând și plângând,
Cât voi trăi eu pe pământul
Dumnezeului Cel Sfânt!

În al doilea rând,
Le voi mulțumi
Părinților mei,
Că în lumea asta
Cât au stat
Spre credință,
Ei m-au îndrumat.

Și cu credința-n brațe,
Eu voi pleca de pe pământ
Și o voi așeza,
La Picioarele Preasfinte
Ale Domnului Cel Sfânt!
Și mă voi ruga
Pentru ei mereu,
Să mă audă
Și să-i ierte, Dumnezeu!

În al treilea rând, îi voi mulțumi părintelui Răzvan Timofte duhovnicul meu, pentru ajutorul dat. Că fiecare rugăciune și poezie din această carte mi-a verificat și pentru tipărirea lor acordul său, l-a dat.

Cu o bucurie de nespus
Mă voi ruga pentru el
Domnului nostru,
Hristos Iisus,
Domnul să îl miluiască
Și tot neamul lui,
Dumnezeu
Să-l mântuiască! Amin!

Sigur că încă odată voi mulțumi Preoților Nicolae Caloian, ficea acestuia, domnișoarei Elena, profesoara din București și Preotului Cristea Laurențiu; Primarului Com. Padina, Chiriță Ionel, cei ce au făcut posibilă apariția primului volum de „Poezii Religioase”, în anul 2020.

Cu toții să trăiți
Să fiți fericiți,
Sănătoși să îmbătrâniți!

Și acum voi mulțumi celor ce m-au ajutat la al doilea volum de l-am publicat!

În special vecinei mele Zamfira Iacob, care acum locuiește în Anglia, la Londra cu fiica și nepoata sa. Eu vă adresez mulțumirea cea lumească.

Și doresc ca Dumnezeu
Să vă dea,
Bucuria sufletească
Prin răsplata dumnezeiască!

Toate rugăciunile și toate poeziile din această carte, le dedic neamului meu, ce este acum pe pământ și celor ce au plecat sus în Cerul Cel Sfânt!

Și nu în ultimul rând o să-i mulțumesc soțului meu, că multe nopți l-am deranjat, când mergeam la bucătărie, să mai scriu o rugăciune, sau o poezie.

Dumnezeu să-l răsplătească
Și în viața pământească
Și în cea cerească! Amin!

Și din cerul mare, sfânt
Privind eu, către pământ,
Să văd Crucea lui Hristos,
Pe mormântul meu, de jos.
Să o văd și pe pământ,
Apărând, al meu mormânt!
Cu Crucea, la capul meu,
Să nu mă pierd
De Dumnezeu!

Se spune mereu, în lume
Ceva curios și-anume:
Că cel mai scump cuvânt
De pe acest pământ,
Este cuvântul mamă!
Că mereu, mereu o cheamă,
Orice ființă omenească,
Când începe să vorbească!

Și orice mamă
E chemată, tot mereu,
De copilul drag, al său.
De-i copilul bucuros,
Sau supărat,
Totdeauna mama și-a chemat!

Iar mama aleargă
Atunci, când te chemată,
Fuge, fuge speriată,
Să nu fi pățit copilul ceva!

Așa fugea și mama mea
Și mama ta și a-ta și-a ta!
Așa și tu, ai fugit
Când copilul te-a strigat
C-a visat ceva urât!

Mama, este lângă noi,
În mână, cu mâncărica.
Și nu pleacă de lângă noi,
Că ne doare rău, burtica!
Mama este bucuroasă
Când copilul-i fuge în casă!
Mama este-ngrijorată
Atunci, când nu e chemată!

Mami, mămica,
Mama, mămițica,
Sau cum i se mai spune,
Că are multe alintări,
Măicuța dragă, în lume.

Mama este ziua
Harnică bucătăreasă
Pentru toți, ce sunt în casă;
Și-s destui, pe lângă masă!
Noaptea e spălătoreasa
Că dimineața,
Când ne trezeam,
Rufele spălate,
Pe sârmă, întinse, le vedeam!

Și muncea, măicuța mea
Și toate mamele,
Tot la fel ca ea
Căci, cu mâna le spăla!
Televizor, mașină de spălat
Și frigider, nu exista!
Căci, curent electric, nu era!

Ziua, era pe ogoare
Noaptea, făcea pâinea,
Pentru familia mare.
Că dimineața, când ne trezeam
Pâinea caldă, noi mâncam.

Câte eforturi, face o mamă
Pentru ai săi copii,
Știe, cea în cauză
Și Tu, Doamne le știi!

Când se odihnește mama,
În primii douăzeci de ani

De căsătorie,
Când copiii-ncep să vie,
Numai Dumnezeu, o știe!

Nu s-a odihnit destul
Măicuța mea, pe pământ,
Dar în veci, se odihnește
La picioarele
Dumnezeului Cel Sfânt!

Mama este mândră
Când vii cu note bune.
Mama, își laudă
Copilul, la vecine.

Mama-i bucuroasă tare
Și-i pe bună dreptate
Când fiul sau fiica
A intrat la facultate!

Și atuncea, se intra
Pe tocite, pe-nvățate!
Nu ca acuma, pe bani!
Că nu erau facultăți private!
Și-nvățai meserie, frate!

Că dacă facultatea
Nu o absoluteai,
Doar cu liceul, rămâneai
Și nici o meserie, nu aveai!

Iar când facultatea
Tu, ai terminat,
Mama, te laudă,
La vecinele, din sat:

Iată măi, copilul meu
Facultatea, a terminat!
Acum este doctor,
Preot, inginer,
Profesor sau avocat!

Bucurie, ce-i pe mamă
Că te-ai realizat,
Știe doar inima ei
În cei cinci sau șase ani,
Doar ea știe, ce-a-ndurat!

De câte lucruri, s-a lipsit,
Să fie copilul, bine îngrijit!
Câte lucruri, în casă,
Nu și-a cumpărat,
Să fie copilul, ajutat!

Dar acuma, a scăpat!
Căci, copilul
S-a maturizat
Și spre lume, a zburat!

Iar când te căsătorești,
Mama, vine-ți dă, povață:
În străini, cum să trăiești,
Iar cei șapte ani, de-acasă,
Să știi să-i folosești,
Să nu-i irosești!

Și când ai venit
Cu nepoțeiii, acasă,
Mama, adică bunica,
E cea mai bucuroasă!
Că dacă e sănătoasă
Îi va crește și pe ei,
Că-s nepoții scumpi, ai săi!

Iar când mama
A îmbătrânit
Și puterile
I s-au slăbit,

Atunci mama,
Trebuie ajutată
De ai săi copii,
De-i băiat
Sau de e fată!

Acum o răsplătești, pe mama
Care, noaptea, nu dormea,
Ci, pe picioare, te legăna
Și cântec de leagăn, îți cânta:

Hai tu știucă,
De mi-l culcă
Și tu pește,
De mi-l crește
Și tu somn,
De mi-l adoarme!
Asta-i cântecul, la mame!

Iar dimineața mergea
La servicii, sau pe ogoare,
Obosită, tare, tare;
Că dormea, stând în picioare!

A venit momentul
Să-i vii în ajutor.
Că la boală grea
Toate mamele-și strigă copiii,
Îi strigă, până mor!

Și de la o vreme
Mama, cea mai scumpă ființă

De pe pământ,
Te va lăsa în lume,
Îndurerat, plângând.

Va pleca măicuța
De aici, de lângă noi.
Și va merge sus la ceruri,
Unde nu sunt oameni răi!

Se va duce mama
Că o așteaptă străbunii.
Iar acolo va vedea,
Pe Stăpânul, pe Împăratul,
Pe Judecătorul lumii!

Căci mama, cât îi pe lume
Din bătrâni, așa se spune;
Pe copii, din necazuri, îi scoate.
De la un lucru, nu poate:
Nu îi scoate, de la moarte!

Și nici copiii
La rândul lor,
Nu-i scoate de la moarte
Pe părinții lor!

Asta ne e pedeapsa
Pentru neascultare!
De la Dumnezeu Tatăl,
Dumnezeu, Cel Mare!

Creatorul omenirii,
Cu Fiul Preamăririi
Cel ce este
Dumnezeul mântuirii!
Și cu Duhul Sfânt,
Făcătorul vieții pe pământ!
Asta este legea firii

Legea Dumnezeirii!
Ca fiecare om, de pe pământ,
Prin moarte, să fie trecut!

Pe pământ, prin moarte
Omule, tu o să treci,
Dar sus, sus în ceruri,
Vei trăi, în veci!

Și ne va rămâne mama
În inimă, tot mereu
Și-o s-o pomenim și tu și eu,
Până ajungem și noi,
Sus la Dumnezeu!

Mamei, să-i facem parastas!
S-o pomenim, în biserici,
La altarul, cu iconostas!
Să ne aducem aminte
Tot mereu de ea
Și Domnului, să o ierte,
Noi, ne vom ruga!

Căci, mama este,
Cel mai drag om
De pe pământ
Ce ni l-a dat nouă
Dumnezeu Cel Sfânt!

Și cât este în viață
Să o respectăm
Și să o prețuim,
Că atunci porunca
Lui Dumnezeu, îndeplinim!
Preasfântă Fecioară!

Mama Domnului Cel Sfânt,
Îndură-te tu,
De toate mamele,
Ce sunt pe pământ!

Roagă-te Măicuță
Fiului tău, Iisus
Și pentru mamele
Ce s-au rugat ție,
Până când, la cer s-au dus!

Mijlocește, Maică Sfântă
Și pentru femeile
Ce n-au avut copii,
Că necazul lor Măicuță
Doar tu, cu Fiul îl știi!

Și ajută-le Măicuță
Și le scoate, din necaz.
Șterge-le Măicuță bună,
Lacrime de pe obraz!

Maica noastră, iubitoare
Pentru lumea asta mare,
Roagă-te, Fiului tău,
Pentru toate mamele
De pe pământul Său!

Și le-ascultă, tu, Măicuță
La toate, rugăciunea,
Că de vrei, tu poți Măicuță
Poți, să-nfăptuiești, minunea!

2. *Padina, Padina mea!*

Padina, Padina mea
Draga mea, comuna mea,
Aici, aici eu m-am născut,
Aici lumea am văzut.

Aici m-au și botezat,
Nașii, ce-au venit în sat.
Iar Iisus Hristos mi-a dat,
Îngerul Său păzitor,
Să-mi fie apărător.

Lângă mine el a stat,
Niciodată' nu m-a lăsat.
Mereu a fost lângă mine,
M-a ferit de rău, în lume.

Carte-aici, am învățat,
Către lume am plecat,
Iar părinții mei, mi-au dat,
Șapte ani de-acasă,
Când în sat, eu i-am lăsat.

Lucrul cel mai scump
Ce părinții, mi l-au dat,
Și cât am trăit în lume,
Niciodată n-am uitat.
Rușinea și cu credința,
Ce de la ei am primit,
Respectul, recunoștința,
Le-am avut cu mine,
Pe al Domnului pământ.

O dată pe an veneam
Părinții, de mi-i vedeam.
Și-așa vremea a trecut,
Părinți, nu mai am de mult.

În piept mi-a rămas
Doar dorul,
Unde-mi agăț, tricolorul.
Mi-e dor de copilărie;
Când mergeam toamna,
La vie.
Via cum o culegeam,
Mustul dulce, cum îl beam.

De toate astea, mi-e dor,
Le trec c-un suspin ușor.
Și mergem spre viitor
Îmi piept, cu suspin și dor.

Doamne-n Săptămâna Mare,
La biserică mergeam.
Iar joi seara
Când Crucea Ta
Cu mai multe femei
Și mama mea
Și eu o păzeam,

Lângă ele și eu stam.
Toată noaptea nu dormeam.
Ori Prohodul repetam,
Ori din Cărțile Sfinte,
Mă puneau de le citeam.

Dar Săptămâna Mare
La școli, era agitație mare;
Că era mereu serbare.
Foc de tabără
Și Carnaval,
Dansuri populare,
Brigadă de agitație,
Era multă animație.

Să ne ocupe timpul
Și prezenți să fim,
Iar la biserică
Să nu ne gândim.

Vineri seara
Gardul școlii îl rupeam
Și la biserică ajungeam.
Iar la Prohod, tot cântam.
Iar sâmbătă noaptea,
La-nviere, noi mergeam!

Doamne, câtă bucurie,
Am avut eu, în copilărie
Și am gustat,
Multă minunăție!

Când în timpul slujbei,
De-nviere
Cocoșii, în biserică,
Frumos cântau,
Iar oamenii,
Cu multă bucurie,
Către ei priveau.

Când cocoșii cântau
În liniștea mare,

Se producea în mine,
O mare tulburare.

Sau când credincioșii,
Cu preotul, cântau,
Hristos a Înviat,
Se-ntâmpla,
Un lucru minunat!
Și de neexplicat!

Același lucru,
Îl simt și acum,
Că am îmbătrânit.
Același fior, mă-ncearcă,
Nestingherit.
Când se cântă
Hristos a înviat,
Am o bucurie
De neimaginat.

Era o bucurie
De nedescris,
Dar eu o simt și acum,
Ca pe un minunat vis

Acum copilăria,
Mi s-a dus,
Dar mi-a rămas, în inimă,
Și-n creier sus,
Ceva frumos și de nespus!

Părinții nu mai sunt,
Și nu-s, nu-s!
Doamne, unde Tu I-ai dus,
Mă apucă dor nespus!

Acum anii, au trecut
Corpul, mi s-a șubrezit,
Picioarele greu pornesc
Mergând pe drum,
Mă obolesc.

Sănătatea este lucrul
Cel mai scump și mai dorit,
Eu mergând încet, îmi spun:
Doamne, am îmbătrânit!

Ăsta este semnul
Că nu mai este mult,
Și către părinții mei,
O să merg și eu curând.

Copilărie ce am avut eu,
N-o dă, la toată lumea,
Bunul Dumnezeu!
Și mi-e tare dor de ea,
De copilăria mea.
Duminica-n sărbătoare,
Era zarvă, zarvă mare.
Că-n comună, era meci!
Nu se putea, să nu mergi!

Și-aveam o echipă șoc;
Când se-adunau la un loc:
Era doctorul Balcan,
Chiriac Mavrodin,
Găgana și Lăiețu,
Iancu Grecului,
Zis Petrecărețu!
Și cu Ciorodoc!

Toți și alții făceau parte,
Din echipa de șoc!

Erau buni!
Că mai pe toți
De la comune, îi băteau.
Dar și cheful,
Când îl încingeau,
Nu vă mai spun,
Că nu vreau.

Că erau ei din Aldeni,
Pogoanele, sau Beceni,
Din Căldărăști,
Sau Smeeni,
Îi băteau pe toți!
Că erau mai buni
Chiar dacă erau ca ceilalți,
Un pic, mai bătrâni.
Era distracție mare
Când erau ei, bătuți, frățioare!
Toți îi apostrofau,
Și vârsta,
În față le-o puneau.

Iar ei se simțeau jigniți
Și-i ambiționa mai tare,
Asta voi să știți.
Și uite-așa copilăria,
Ne-a trecut,
Iar noi, am îmbătrânit.

Ei toți, au plecat
La al Cerului Împărat

Și noi, urmează
De ei, să ne amintim
Și-n parastasele noastre,
Să îi pomenim!

Amintirile frumoase
În Padina, sunt rămase!
Cei mai frumoși ani,
Din viață,
Sunt ai copilăriei!
Că sunt ai veseliei.

Mai ales de ai părinți,
Care te iubesc,
Toate lucrurile bune,
Din lume,
În copilărie, le găsec!

Oriunde, eu m-aș afla
Mereu îmi este dor de ea.
Copilăria mea frumoasă,
Aici în Padina,
O găsec acasă.

Părinții, aici se odihnesc!
Doamne, Împărate Ceresc!
Odihnește-i Doamne,
Bun și Sfânt,
Odihnește-i
În al Tău pământ!

Doamne, îndură-Te!
Îi iartă și îi miluiește!
Că omul pe pământ,
E ispitit și greșește.

Îndură-te Doamne de ei,
Că și ei sunt, copiii Tăi!
Părinții cei dragi ai mei,
Ai milă Doamne, Tu, de ei.

Ai milă, Doamne,
De toată comuna mea
Că Ție, se închină
Toți oamenii, din ea.
Îndură-Te, Doamne, de ei
Că toți sunt copiii
Credincioși ai Tăi! Amin!

3. *Albinutele*

În biserica obștească
Vin fetele, să muncească.
Domnului, să îi slujească,
Biserica s-o curățească.

Toate vin, cu voie bună
De trei, patru, ori pe lună.
Ele față de alții
Au ceva în plus,
Se-ntâlnesc mai des,
Cu Domnul Iisus!

Cu Domnul poți să vorbești,
De câte ori tu, voiești.
În fața icoanei Lui,
Spui, ce nu spui nimănui.
Uite-așa, noi, ne întâlnim
Pe Domnul să Îl slujim.